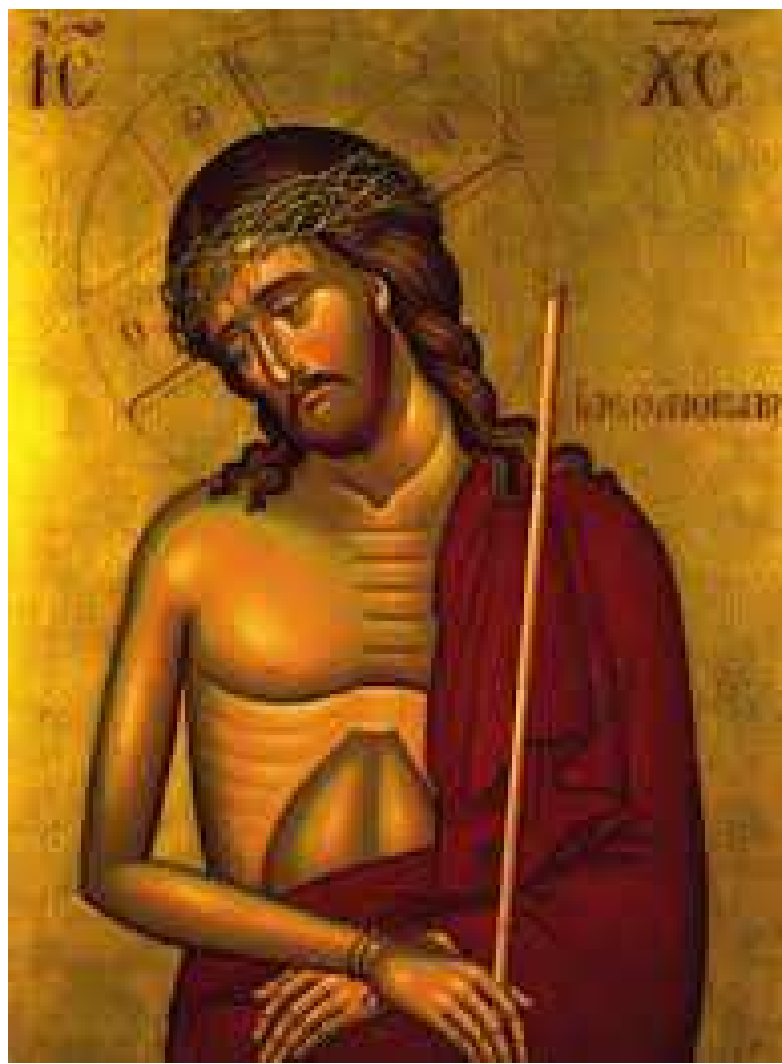

PREGHIERE LITURGICHE

Patriarcato Ecumenico- Sacra Arcidiocesi Ortodossa di Italia e Malta
Chiesa Greco- Ortodossa della Natività di San Giovanni Battista- Torino e
Vicariato arcivescovile della Campania- Chiesa dei SS. Pietro e Paolo- Napoli

Велики Четвртак

Дванаест Јеванђеља

Јеванђеље 1

Кад он изиђе, Исус рече: Сада се прослави Син Човјечији, и Бог се прослави у њему. Ако се Бог прослави у њему, и Бог ће њега прославити у себи, и одмах ће га прославити. Дјечице, још сам мало с вама; тражићете ме, и као што рекох Јудејцима да куда ја идем ви не можете доћи, то и вама сада говорим. Заповијест нову дајем вам: да љубите једни друге, као што ја вас љубих, да и ви љубите једни друге. По томе ће сви познати: да сте моји ученици ако будете имали љубав међу собом. Рече му Симон Петар: Господе, куда идеш? Исус му одговори: Куда ја идем не можеш сада ићи за мном, али ћеш послуже поћи за мном. Петар му рече: Господе, зашто сад не могу ићи за тобом? Живот свој положићу за тебе. Одговори му Исус: Живот ли ћеш свој положити за мене? Заиста, заиста ти кажем: неће пијетао зајевати док ме се трипут не одрекнеш. Нека се не збуњује срце ваше, вјерујте у Бога, и у мене вјерујте. У кући Оца мојега станују многи. А да није тако, зар бих вам рекао: Идем да вам припремим мјесто. И ако отидем и припремим вам мјесто, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да гдје сам ја. будете и ви. И куда ја идем знате, и пут знате. Рече му Тома: Господе, не знамо куда идеш; и како можемо знати пут? Исус му рече: Ја сам пут и истина и живот: нико не долази Оцу осим кроз мене. Кад бисте мене знали и Оца мојега бисте знали; и од сада познајете га, и видјели сте га. Рече му Филип: Господе, покажи нам Оца, и биће нам доста. Исус му рече: Толико сам времена с вама и ниси ме познао, Филипе? Ко је видио мене, видио је Оца; па како ти говориш: Покажи нам Оца? Зар не вјерујеш да сам ја у Оцу и Отац у мени? Ријечи које вам ја говорим не говорим од самога себе, него Отац који пребива у мени он твори дјела. Вјерујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени: ако ли не, због самих дјела вјерујте ми. Заиста, заиста вам кажем: Ко вјерује у мене. дјела која ја творим и он ће творити, и већа од ових ће творити; јер ја идем Оцу своме. И што год заиштете (од Оца) у име моје то ћу учинити, да се прослави Отац у Сину. И ако шта заиштете у име моје, ја ћу учинити. Ако ме љубите, заповијести моје држите, и ја ћу умолити Оца. и даће вам другог Утјешитеља да пребива с вама вавијек, Духа Истине, кога свијет не може примити. јер га не види, нити га познаје: а ви га познајете, јер са вама пребива, и у вама ће бити. Нећу вас оставити сиротне: доћи ћу к вама. Још мало и свијет ме више неће видјети, а ви ћете ме видјети, јер ја живим, и ви ћете живјети. У онај дан знаћете ви да сам ја у Оцу своме, и ви у мени, и ја у вама. Ко има заповијести моје и држи их, то је онај који ме љуби; а који мене љуби. тога ће љубити Отац мој; и ја ћу га љубити и јавићу му се сам. Рече му Јуда, не Искариотски: Господе, шта је то да ћеш се јавити нама, а не свијету? Одговори му Исус и рече: Ако ме неко љуби, ријеч моју држаће, и Отац мој љубиће њега; и њему ћемо доћи и у њему ћемо се настанити. Ко мене не љуби, ријечи моје не држи; а ријеч коју чујете није моја него Оца који ме је послао. Ово сам вам говорио док сам боравио с вама. А Утјешитељ Дух Свети, кога ће Отац послати у име моје, Он ће вас научити свему и подсјетиће вас на све што вам рекох. Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свијет даје. Нека се не збуњује срце ваше и нека се не боји. Чусте да вам ја казах: Идем, и доћи ћу

вама. Кад бисте ме љубили, обрадовали бисте се што рекох: идем Оцу: јер Отац мој већи је од мене. А сада сам вам рекао, прије него се збуде, да вјерујете када се збуде. Нећу више много говорити с вама, јер долази кнез овога свијета, и у мени нема ништа. Него да зна свијет да љубим Оца, и као што ми заповједи Отац, онако творим. Устаните, хајдемо одавде! Ја сам истински чокот, и Отац мој је виноградар. Сваку лозу на мени која не рађа рода одсијеца је; а сваку која род рађа чисти је да више рода роди. Ви сте већ чисти због ријечи коју сам вам говорио. Останите у мени, и ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе ако не остане на чокоту, тако ни ви ако у мени не останете. Ја сам чокот, а ви лозе. Ко остаје у мени и ја у њему, тај доноси многи плод. јер без мене не можете чинити ништа. Ко у мени не остане, избациће се напоље као лоза, и осушиће се, и скупихе је, и у огањ бацити, и спалити. Ако останете у мени и ријечи моје у вама остану, што год хоћете иштите и биће вам. Овим се прослави Отац мој да род многи доносите, и бићете моји ученици. Као што Отац љуби мене, и ја љубим вас: останите у љубави мојој. Ако заповијести моје одржите, остаћете у љубави мојој, као што сам ја одржао заповијести Оца мојега и остајем у љубави његовој. Ово сам вам казао да радост моја у вама остане и радост ваша да се испуни. Ово је заповијест моја: да љубите једни друге као што ја вас љубим. Од ове љубави нико нема веће, да ко живот свој положи за пријатеље своје. Ви сте пријатељи моји ако творите што вам ја заповиједам. Више вас не називам слугама, јер слуга не зна шта ради господар његов; него сам вас назвао пријатељима, јер све што чух од Оца својега, објавих вам. Не изабрасте ви мене, него ја вас изабрах и поставих вас да ви идете и род доносите; и род ваш да остане, да што год заиштете од Оца у име моје да вам да. Ово вам заповиједам: да љубите једни Друге. Ако вас мрзи свијет, знајте да је мене омрзнуо прије вас. Кад бисте били од свијета, свијет би своје љубио, а како нисте од свијета него вас ја изабрах од свијета, зато вас мрзи свијет. Опомињите се ријечи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара својега. Ако мене гонише, и вас ће гонити: ако моју ријеч одржаше, и вашу ће одржати. Али све ће вам ово чинити због имена мојега, јер не познају Онога који ме посла. Да нисам дошао и говорио им, не би гријеха имали; а сад изговора немају за гријех свој. Који мрзи мене и Оца мојега мрзи. Да не творих међу њима дјела која нико други није творио, не би гријеха имали: а сада су и видјели, и омрзнули и мене и Оца мојега. Али да се испуни ријеч написана у Закону њихову: Омрзнуше ме ни за што. А када дође Утјешитељ, кога ћу вам ја послати од Оца, Дух Истине, који од Оца исходи, Он ће свједочити за мене. А и ви ћете свједочити, јер сте од почетка са мном. Ово сам вам казао да се не саблазните. Изгониће вас из синагога; Али долази час када ће сваки ко вас убије мислити да Богу службу приноси. И то ће чинити, јер не познаше Оца ни мене. Али ово сам вам казао да се, када дође час, сјећате овога да вам ја казах; а испочетка не казах вам ово, јер бијех с вама. А сада идем Ономе који ме посла, и нико ме од вас не пита: куда идеш? Али зато што сам вам ово казао, жалост је испунила срце ваше. Но ја вам истину говорим: боље је за вас да ја одем, јер ако ја не одем, Утјешитељ неће доћи к вама; ако ли одем, послаћу га к вама. И кад

Он дође, покараће свијет за гријех, и за правду, и за суд. За гријех, дакле, што не вјерују у мене; За правду пак, што идем Оцу својему, и више ме нећете видјети; А за суд, што је кнез овога свијета осуђен. Још вам имам много говорити, али сада не можете носити. А када дође Он, Дух Истине, увешће вас у сву истину; јер неће говорити од себе, него ће говорити оно што чује, и јавиће вам оно што долази. Он ће мене прославити, јер од мојега ће узети, и јавиће вам. Све што има Отац моје је, зато рекох да ће од мојега узети, и јавити вам. Још мало, и нећете ме видјети, и опет мало и угледаћете ме, јер ја идем Оцу. Тада неки од ученика његових рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: Још мало, и нећете ме видјети, и опет мало и угледаћете ме; и: Ја идем Оцу? Говораху, дакле: Шта је то што каже: мало? Не знамо шта говори. А Исус разумије да хтједоше да га питају, па им рече: Зато ли се запиткујете међу собом, што рекох: Још мало, и нећете ме видјети, и опет мало, и угледаћете ме. Заиста, заиста вам кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свијет ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће се ваша жалост окренути на радост. Жена кад рађа трпи муку, јер дође час њезин; а када роди дијете, више се не опомиње жалости, због радости што се роди човјек на свијет. И ви, дакле, имате сада жалост; али ћу вас опет видјети, и радоваће се срце ваше, и радост вашу нико неће узети од вас. И у онај дан нећете ме питати ништа. Заиста, заиста вам кажем да што год заиштете од Оца у име моје, даће вам. До сада не искасте ништа у име моје; иштите и добићете, да радост ваша буде испуњена. Ово сам вам говорио у причама; али долази час кад вам више нећу говорити у причама, него ћу вам отворено јавити о Оцу. У онај дан ћете у име моје заискати, и не кажем вам да ћу ја умолити Оца за вас: Јер сам Отац љуби вас, зато што сте ви љубили мене, и вјеровали да ја од Бога изиђох. Изидох од Оца, и дошао сам на свијет; опет остављам свијет, и идем Оцу. Рекоше му ученици његови: Ето сад отворено говориш, и причу никакву не говориш. Сада знамо да све знаш, и не треба да те ко пита. По томе вјерујемо да ти од Бога изиђе. Исус им одговори: Сада ли вјерујете? Ево долази час, и већ је дошао, да се разбјегнете сваки на своју страну, а мене сама оставите: али нисам сам, јер је Отац са мном. Ово сам вам казао, да у мени мир имате. У свијету ћете имати жалост; али не бојте се, ја сам победио свијет. Ово изговори Исус, па подиже очи своје небу и рече: Оче, дошао је час, прослави Сина својега, да и Син твој прослави тебе; Као што си му дао власт над сваким тијелом, да свему што си му дао, дарује им живот вјечни. А ово је вјечни живот да познају тебе једнога истинитога Бога и кога си послао Исуса Христа. Ја те прославих на земљи; дјело сврших које си ми дао да извршим. И сада прослави ти мене, Оче, у тебе самога, славом коју имадох у тебе прије него свијет постаде. Објавих име твоје људима које си ми дао од свијета; твоји бијаху па си их мени дао, и твоју су ријеч одржали. Сад разумјеше да је све што си ми дао од тебе. Јер ријечи које си ми дао, дао сам њима: и они примише, и познаше заиста да од тебе изидох, и вјероваше да ме ти посла. Ја се за њих молим, не молим се за свијет, него за оне које си ми дао, јер су твоји. И све моје твоје је, и твоје моје; и прославио сам се у њима. И више нисам у свијету. а они су у свијету, и ја долазим теби. Оче свети, сачувај их у

име твоје, оне које си ми дао, да буду једно као ми. Док бијих с њима у свијету, ја их чувах у име твоје; оне које си ми дао сачувах; и нико од њих не погибе осим сина погибли, да се испуни Писмо. А сада долазим теби, и ово говорим на свијету, да имају радост моју испуњену у себи. Ја сам им дао ријеч твоју: и свијет их омрзну, јер нису од свијета, као ни ја што нисам од свијета. Не молим да их узмеш са свијета, него да их сачуваш од злога. Од свијета нису, као ни ја што нисам од свијета. Посвети их истином твојом: ријеч твоја јесте истина. Као што ти мене посла у свијет, и ја њих послах у свијет. Ја посвећујем себе за њих, да и они буду посвећени истином. Не молим пак само за њих, него и за оне који због ријечи њихове повјерују у мене: Да сви једно буду, као ти, Оче, што си у мени и ја у теби, да и они у нама једно буду да свијет вјерује да си ме ти послао. И славу коју си ми дао ја сам дао њима, да буду једно као што смо ми једно. Ја у њима и ти у мени, да буду усавршени у једно, и да позна свијет да си ме ти послао и да љубиш њих као што мене љубиш. Оче, хоћу да и они које си ми дао буду са мном гдје сам ја, да гледају славу моју коју си ми дао, јер си ме љубио прије постања свијета. Оче праведни, свијет тебе не позна, а ја те познах, и ови познаше да си ме ти послао. И ја им објавих име твоје и објавићу: да љубав којом ме љубиш у њима буде, и ја у њима. Рекавши ово Исус изиђе са ученицима својим преко потока Кедрона, гдје бјеше врт, у који уђе он и ученици његови.

Јеванђеље 2

Рекавши ово Исус изиђе са ученицима својим преко потока Кедрона, гдје бјеше врт, у који уђе он и ученици његови. А и Јуда, издајник његов, знађаше то мјесто; јер се Исус често окупљаше ондје са ученицима својим. Онда Јуда узне чету, и од првосвештеника и фарисеја слуге, и дође онамо са буктињама и свјетилкама и оружјем. А Исус знајући све шта има да му се догоди, изиђе и рече им: Кога тражите? Одговорише му: Исуса Назарећанина. Исус им рече: Ја сам. А с њима стајаше и Јуда, издајник његов. А када им рече: Ја сам, одступише назад и попадале на земљу. Онда их опет запита: Кога тражите? А они рекоше: Исуса Назарећанина. Одговори Исус: Рекох вам да сам ја. Ако, дакле, мене тражите, пустите ове нека иду. Да се испуни ријеч коју рече: Не изгубих ни једнога од оних које си ми дао. А Симон Петар имаше нож, па га потеже и удари слугу првосвештениковог, и одсијече му десно ухо. А слуги бјеше име Малхо. Тада рече Исус Петру: Стави нож у корице! Чашу коју ми је дао Отац зар да је не пијем? Онда чета и заповједник и слуге јудејске ухватише Исуса и свезаше га, и одведоше га најприје Ани, јер бјеше таст Кајафи, који бјеше првосвештеник оне године. А Кајафа бјеше онај што даде савјет Јудејцима да је боље да један човјек умре за народ. За Исусом пак иђаше Симон Петар и други ученик: а тај ученик бјеше познат првосвештенику, па уђе са Исусом у двориште првосвештеника. А Петар стајаше напољу код врата. Онда изиђе тај други ученик, који бјеше познат првосвештенику, и рече вратарки те уведе Петра. Тада слушкиња вратарка рече Петру: Да ниси и ти од ученика овога човјека? Он рече: Нисам. А слуге и момци бјеху наложили ватру и стајашу

те се гријаху, јер бјеше хладно; а и Петар бјеше с њима, и стајаше и гријаше се. Првосвештеник пак упита Исуса за ученике његове и за науку његову. Исус му одговори: Ја говорих јавно свијету: ја свагда учих у синагоги и у храму. гдје се увијек скупљају Јудејци, и ништа у тајности не говорих. Што питаш мене? Питај оне који су слушали шта им говорих; ето, они знају шта ја говорих. А кад он ово рече, један од слугу који стајаху ондје удари Исусу шамар и рече: Зар тако одговараш првосвештенику? Исус му одговори: Ако зло рекох, докажи да је зло: ако ли добро, зашто ме бијеш? Ана га посла свезаног Кајафи првосвештенику. А Симон Петар стајаше и гријаше се. Онда му рекоше: Да ниси и ти од ученика његових? А он се одрече и каза: Нисам. Рече један од слугу првосвештеникових, који бијаше рођак ономе што му Петар одсијече ухо: Не видјех ли ја тебе у врту са њим? Онда се Петар опет одрече; и одмах пијетао запјева. Исуса пак поведоше од Кајафе у судницу. А бјеше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би оскврнили, него да би могли јести Пасху.

Јеванђеље 3

А они што ухватише Исуса одведоше га првосвештенику Кајафи, гдје се књижевници и старјешине сабраше. А Петар иђаше за њим издалека до дворишта првосвештеникова и ушавши унутра сједе са слугама да види свршетак. А првосвештеници и старјешине и сав Синедрион тражаху лажна свједочанства против Исуса да би га убили, и не нађоше; и премда многи лажни свједоци долазише, не нађоше. Најпослије дођоше два лажна свједока. И рекоше: Он је казао: Ја могу развалити храм Божији и за три дана саградити га. И уставши првосвештеник рече му: Зар ништа не одговараш што ови против тебе свједоче? А Исус ћуташе. И првосвештеник одговарајући рече му: Заклињем те живим Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос, Син Божији? Рече му Исус: Ти каза. Али ја вам кажем: од сада ћете видјети Сина Човјечијега гдје сједи с десне стране Силе и долази на облацима небеским. Тада првосвештеник раздрије хаљине своје говорећи: Хули на Бога! Шта нам више требају свједоци? Ево сада чусте хулу његову. Шта мислите? А ови одговарајући рекоше: Заслужио је смрт. Тада му поплуваше лице и удараху га, а други га бијаху по образима говорећи: Прореци нам, Христе, ко те удари? А Петар сјеђаше напољу у дворишту, и приступи му једна слушкиња говорећи: И ти си био са Исусом Галилејцем. А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш. И кад изиђе к вратима, угледа га друга и рече онима што бијаху ондје: И овај бјеше са Исусом Назарећанином. И опет се одрече са заклетвом: Не знам тога човјека. А мало потом приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих: јер те и говор твој издаје. Тада се поче преклињати и клети да не зна тога човјека. И одмах запјева пијетао. И опомену се Петар ријечи Исусове што му је рекао: Док пијетао не запјева, три пута ћеш ме се одрећи. И изишавши напоље, плакаше горко.

Јеванђеље 4

Исуса пак поведоше од Кајафе у судницу. А бјеше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би оскврнили, него да би могли јести Пасху.²⁹ Онда Пилат изиђе к њима напоље и рече: Какву оптужбу износите против овога човјека? Одговорише му и рекоше: Кад он не би био злочинац, не бисмо га предали теби. А Пилат им рече: Узмите га ви и по закону вашем судите му. А Јудејци му рекоше: Ми не смијемо никога погубити. Да се испуни ријеч Исусова коју рече, указујући каквом ће смрћу умријети. Онда уђе Пилат опет у судницу, па дозва Исуса и рече му: Ти ли си цар јудејски? Одговори му Исус: Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше о мени? Пилат одговори: Зар сам ја Јудејац? Народ твој и првосвештеници предаше те мени. Шта си учинио? Исус одговори: Царство моје није од овога свијета: кад би било од овога свијета царство моје, слуге моје би се бориле да не будем предан Јудејцима: али царство моје није одавде. Тада му рече Пилат: Дакле, ти си цар? Исус одговори: Ти кажеш да сам ја цар. Ја сам за то рођен и за то сам дошао на свијет да свједочим истину. И сваки који је од истине слуша глас мој. Рече му Пилат: Шта је истина? И ово рекавши, изиђе опет Јудејцима, и рече им: Ја ниједне кривице не налазим на њему. А у вас је обичај да вам једнога пустим на Пасху. Хоћете ли, дакле, да вам пустим цара јудејскога? Тада сви опет повикаше говорећи: Не овога, него Вараву! А Вараву бјеше разбојник. Тада, дакле, Пилат узе Исуса и ишиба га. А војници оплетоше вијенац од трња и метнуше му на главу, и обукоше му пурпурну хаљину, И говораху: Здраво, царе јудејски! И удараху га по образима. Пилат пак опет изиђе напоље и рече им: Ево вам га изводим напоље, да знате да на њему не налазим ниједне кривице. А Исус изиђе напоље носећи трнови вијенац и пурпурну хаљину. И рече им Пилат: Ево човјека! Када га, дакле, видјеше првосвештеници и слуге, повикаше говорећи: Распни га, распни! Пилат им рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим на њему кривицу. Одговорише му Јудејци: Ми имамо закон и по закону нашем мора да умре, јер начини себе Сином Божијим. Када, дакле, Пилат чу ову ријеч, побоја се већма. И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му не даде одговора. Пилат му тад рече: Зар мени не одговараш? Не знаш ли да имам власт да те распнем и власт имам да те пустим? Исус одговори: Не би имао власти никакве нада мношћу када ти не би било дано одозго; зато онај који ме предаде теби има већи гријех. Од тада гледаше Пилат да га пусти. Али Јудејци викаху говорећи: Ако овога пустиш, ниси пријатељ ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару. Пилат, дакле, чувши ову ријеч, изведе Исуса напоље, и сједе на судијску столицу, на мјесту званом Литостротон, а јеврејски Гавата. А бјеше петак уочи Пасхе, око шестогачаса; и он рече Јудејцима: Ево цар ваш! А они повикаше: Узми, узми, распни га! Пилат им рече: Зар цара нашега да разапнем? Одговорише првосвештеници: Немамо цара осим ћесара. Тада, дакле, предаде га њима да се разапне. А они узеше Исуса и одведоше.

Јеванђеље 5

Тада видјевши Јуда, издајник његов, да га осудише, раскаја се, и врати тридесет сребрника првосвештеницима и старјешинама говорећи: Сагријеших што издадох крв невину. А они рекоше: Шта ми маримо за то? Ти ћеш видјети. И бацивши сребрнике у храму, изиђе, и отиде те се објеси. А првосвештеници, узевши сребрнике, рекоше: Не ваља их метнути у храмовну ризницу, јер су цијена за крв. Него се договорише те купише за њих лончареву њиву за гробље странцима. Зато се та њива и прозва Крвна њива до данас. Тада се испуни што је казано преко пророка Јеремије који говори: И узеше тридесет сребрника, цијену цијењенога, кога су цијенили синови Израилјеви; И дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ. А Исус стаде пред намјесником, и запита га намјесник говорећи: Јеси ли ти цар јудејски? А Исус му рече: Ти кажеш. И кад га тужаху првосвештеници и старјешине, ништа не одговори. Тада му рече Пилат: Зар не чујеш колико против тебе свједоче? И не одговори му ни на једну ријеч, тако да се намјесник дивљаше веома. А о Празнику бијаше обичај у намјесника да народу пусти по једнога сужња кога они хоће. А тада имаху познатог сужња по имену Вараву. И када се сабраше, рече им Пилат: Кога хоћете да вам пустим? Вараву или Исуса названог Христа? Јер знађаше да су га из зависти предали. А када сјеђаше у суду, поручи му жена његова говорећи: Не мијешај се ти ништа у суд тога праведника, јер данас у сну много пострадах због њега. А првосвештеници и старјешине наговорише народ да иште Вараву, а Исуса да погубе. А намјесник одговарајући рече им: Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше: Вараву. Рече им Пилат: Шта да чиним са Исусом названим Христом? Рекоше му сви: Да се разапне! Намјесник пак рече: А какво је зло учинио? А они из гласа повикаше говорећи: Да се разапне! А кад видје Пилат да ништа не помаже, него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја сам невин у крви овога праведника; ви ћете видјети. И одговарајући сав народ рече: Крв његова на нас и на дјецу нашу! Тада им пусти Вараву, а Исуса, шибавши, предаде да се разапне. Тада војници намјесникови узеше Исуса у судницу и скупише на њега сву чету војника. И свукавши га, обукоше му пурпурни огртач. И оплетавши вијенац од трња, метнуше му на главу, и дадоше му трску у десницу; и клекнувши на кољена пред њим, ругаху му се говорећи: Здраво, царе јудејски! И плъунувши на њега, узеше трску и бише га по глави. И кад му се наругаше, свукоше с њега огртач, и обукоше га у хаљине његове, и поведоше да га разапну. И излазећи нађоше човјека из Кирина по имену Симона и натјераше га да му понесе крст.

Јеванђеље 6

А војници га одведоше унутра у двориште у такозвани преторијум, и сазваше сву чету војника. И обукоше му пурпурни огртач, и оплетавши трнов вијенац ставише на њега. И стадоше га поздрављати: Здраво, царе јудејски! И бијаху га по глави трском, и плъуваху на њега, и падајући на кољена клањаху му се. И кад му се наругаше, свукоше с њега пурпурни огртач, и обукоше га у његове хаљине и изведоше да га разапну. И натјераше једнога пролазника, Симона из

Кирина, оца Александрова и Руфова, који иђаше из поља, да понесе крст његов. И доведоше га на мјесто Голготу, што значи: Мјесто лобање. И даваше му да пије вино са смирном, а он не узео. И кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацајући коцку за њих ко ће шта узети. А бијаше час трећи, и разапеше га. И бјеше натпис његове кривице написан: Цар јудејски. И с њим распеше два разбојника, једнога с десне, а једнога с лијеве стране њему. И испуни се Писмо које говори: И уврстише га међу безаконике. И пролазници хуљаху на њега машући главама својим и говорећи: Уа! Ти што храм разваљујеш и за три дана саграђујеш, Спаси самога себе и сићи с крста! Тако и првосвештеници с књижевницима ругаху се, говорећи један другоме: Друге спасе, а себе не може да спасе. Христос, цар Израилев, нека сиђе сада с крста да видимо, па ћемо му вјеровати. И они што бијаху с њим разапети вријеђаху га.

Јеванђеље 7

И дошавши на мјесто које се зове Голгота, то јест: Мјесто лобање, дадоше му да пије оцат помијешан са жучи, и окусивши не хтје да пије. А кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацавши коцку. И сјеђаху ондје те га чуваху. И ставише му изнад главе кривицу његову написану: Ово је Исус цар јудејски. Тада распеше с њим два разбојника, једнога с десне и једнога с лијеве стране. А који пролажаху хуљаху на њега машући главама својима и говорећи: Ти који храм разваљујеш и за три дана саграђујеш, спаси сам себе; ако си Син Божији, сићи са крста! А тако и првосвештеници са књижевницима, старјешинама и фарисејима подсмјевајући се говораху: Друге спасе а себе не може да спасе. Ако је цар Израилев, нека сиђе сад с крста, па ћемо вјеровати у њега. Уздао се у Бога, нека га избави сад, ако му је по вољи; јер говораше: Ја сам Син Божији. Тако исто и разбојници распети с њим ругаху му се. А од шестогачаса би тама по свој земљи до часа деветога. А око деветога часа, повика Исус из свега гласа говорећи: Или, Или, лима савахтани? То јест: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио? А неки од оних што стајашу ондје чувши то говораху: Овај зове Илију. И одмах отрча један од њих те узео сунђер, и напуни оцта, па натаче на трску, те га појаше. А остали говораху: Остави да видимо хоће ли доћи Илија да га избави. А Исус опет повика из свега гласа, и испусти дух. И гле, завјеса храма раздрије се на двоје, од горњег краја до доњег; и земља се потресе, и камење се распаде; и гробови се отворише, и устадоше многа тијела светих који су помрли; и изишавши из гробова по васкрсењу његову, уђоше у свети град и показаше се многим. А капетан и који с њим чуваху Исуса, видјевши да се земља тресе и шта би, уплашише се врло говорећи: Заиста овај бијаше Син Божији.

Јеванђеље 8

Вођаху пак и друга два злочинца са њим да погубе. И када дођоше на мјесто звано Лобања, ондје разапеше њега и злочинце, једнога с десне стране а другога с лијеве. А Исус говораше: Оче, опрости им, јер не знају шта чине! И дијелећи хаљине његове бацаху коцку. И народ стајаше гледајући. А и старјешине ругаху

му се с њима говорећи: Друге спасе, нека спасе и себе, ако је он Христос, изабраник Божији. А и војници му се ругаху, приступаху и даваху му оцат. И говораху: Ако си ти цар јудејски, спаси самог себе! А бијаше над њим и натпис написан словима јелинским и латинским и јеврејским: Ово је цар јудејски. А један од објешених злочинаца хуљаше на њега говорећи: Ако си ти Христос, спаси себе и нас! А други одговоривши укораваше га говорећи: Зар се ти не бојиш Бога, када си и сам осуђен тако? А ми смо праведно осуђени, јер примамо по својим дјелима као што смо заслужили; а он никаква зла не учини. И рече Исусу: Сјети ме се, Господе, када дођеш у Царству своме. И рече му Исус: Заиста ти кажем, данас ћеш бити са мном у рају. А бијаше око шестогачаса, и тама би по свој земљи до часа деветога. И помрча сунце, и завјеса храмовна раздрије се напола. И повикавши Исус из свега гласа рече: Оче, у руке твоје предајем дух свој. И рекавши ово издахну. А кад видје капетан шта се догоди, прослави Бога говорећи: Заиста овај човјек бјеше праведник. И сав народ који се бијаше скупио да гледа овај приказ, кад видје шта би, врати се бијући се у прса. А стајаху издалека сви познаници његови и жене које га пратише из Галилеје, посматрајући ово.

Јеванђеље 9

А стајаху код Исусова крста мати његова, и сестра матере његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина. А Исус видјевши матер и ученика кога љубљаше гдје стоји поред ње, рече матери својој: Жено, ето ти сина! Потом рече ученику: Ево ти мајке! И од онога часа узе је ученик к себи. Послије тога, знајући Исус да се већ све свршило, да се сасвим испуни Писмо рече: Жедан сам! Стајаше пак суд пун оцта; а они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесосе устима његовим. А кад Исус окуси оцат рече: Сврши се! И преклонивши главу, предаде дух. А будући да бјеше петак, па да не би тијела остала на крсту у суботу, јер бијаше велики дан она субота, Јудејци замолише Пилата да им се пребију голијени, па да их скину. Онда дођоше војници, и првOME пребише голијени и другOME распетOME с њим: А дошавши до Исуса, кад видјеше да је већ умро, не пребише му голијени, Него један од војника прободe му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода. И онај који је видио, посвједочио је, и истинито је свједочанство његово, и он зна да истину говори, да и ви вјерујете. Јер се ово догоди да се испуни Писмо: Кост његова неће се преломити. И опет друго Писмо говори: Погледаће на онога кога прободосе.

Јеванђеље 10

Дође Јосиф, из Ариматеје, угледан савјетник, који и сам Царство Божије чекаше, и усуди се те уђе Пилату и заиска тијело Исусово. А Пилат се зачуди да је већ умро; и дозавши капетана, запита га: Је ли давно умро? И дознавши од капетана, даде тијело Јосифу. И он купивши платно и скинувши га, обави платном, и положи га у гроб који бјеше исјечен у камену, и навали камен на врата гроба. А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху гдје га полагаху.

Јеванђеље 11

А потом Јосиф из Ариматеје, који бјеше ученик Исусов, али кришом због страха од Јудејаца, замоли Пилата да узме тијело Исусово. И допусти Пилат. Онда дође и узме тијело Исусово. А дође и Никодим, који је први пут долазио ноћу Исусу, и донесе помијешане смирне и алоја око сто литара. Тада узеше тијело Исусово, и обавише га платном с мирисима, као што је обичај у Јудејаца да сахрањују. А на ономе мјесту, гдје бјеше распет био је врт, и у врту гроб нов, у који још нико не бијаше положен. Ондје, дакле, због петка јудејскога, пошто бјеше близу гроб, положише Исуса.

Јеванђеље 12

Сутрадан пак по петку сабраше се првосвештеници и фарисеји код Пилата Говорећи: Господару, сјетисмо се да онај варалица каза још за живота: Послије три дана устаћу. Зато заповједи да се утврди гроб до трећега дана да не дођу како ученици његови ноћу, да га не украду и не кажу народу: Устаде из мртвих; и биће посљедња превара гора од прве. Рече им Пилат: Имате стражу, идите те утврдите како знате. А они отишавши утврдише гроб са стражом и запечатише камен.